

ת"ד 9921/12/17 - מדינת ישראל נגד יוחאי יעקב

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

07 מאי 2019

ת"ד 9921-12-17 מדינת ישראל נ' יעקב

לפני כבוד השופטת הגר אדרי

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: יוחאי יעקב

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, כתוצאה מהן נגרמה תאונת דרכים בה נחבל הולך רגל חבלה של ממש בדמות שבר בקרסול.

הנאשם אוחז ברישיון נהיגה משנת 2003, לחובתו 2 הרשעות מסוג קנס, אחרונה משנת 2016. המדובר בכשל ראשון מסוגו עבורו.

הערך המוגן בעבירות אלו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף.

מתחם העונש ההולם כולל פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס. בגין הוראת חיקוק מספר 5, קבע המחוקק ענישת מינימום בת 3 חודשי פסילה בפועל בנוסף ליתר הרכיבים.

המאשימה הפנתה למתחם הענישה בשל תוצאות התאונה, הנע בין 3 חודשי פסילה בפועל ועד לשנתיים, הפנתה לפסיקה תומכת וביקשה להעדיף את האינטרס הציבורי ולהשית על הנאשם פסילה בפועל שלא תפחת מ- 3 חודשים, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות.

לדברי ב"כ המאשימה, הנפגע סרב לומר את מצבו הרפואי העדכני, גם לאחר מספר פניות שנעשו אליו.

מנגד, עתר ב"כ הנאשם שלא להשית על הנאשם פסילה בפועל. טען כי מדובר בתאונה בלתי נמנעת, כי מדובר בתיק בו לא יצא בוחן לשטח בזמן אמת, לא בוצע שחזור, לא בוצע ניסוי שדה ראייה והפנה לעובדה כי החבלה היא ברף הנמוך.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם נורמטיבי, איש חינוך, מתנדב בקהילות, לוחם חי"ר לשעבר אשר עובד במסגרת שיקום נכים ואנשים שעברו פוסט טראומה והציג סרטון בעניין זה.

ב"כ הנאשם טען כי המדובר במעידה חד פעמית עבורו וכי הוא זקוק לרשיון הנהיגה לצורך המשך הטיפול בפרוייקטים של שיקום נכים.

כעולה מכתב האישום, הוראת החיקוק אשר יוחסה לנאשם מצויה בתוספת השניה של פקודת התעבורה ולכן, טומנת בחובה חובת פסילת רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ- 3 חודשים, וזאת בנוסף לכל עונש אחר. אולם, חובת הפסילה שקבע המחוקק ביחס לסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה, אינה חובה מוחלטת והושאר שיקול דעת לבימ"ש במקרים מיוחדים ובהתקיים נסיבות מיוחדות, אף שלא להורות על פסילת רשיון הנהיגה בפועל.

אני סבורה כי במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות אשר מצדיקות ענישה מאוזנת הכוללת פסילה בפועל ברף הנמוך.

המדובר בתאונה משנת 2017. המאשימה מצאה מקום לתקן את כתב האשום לקולא בשל כשלים ראייתיים. מדובר בתיק בו לא יצא בוחן לשטח התאונה, לא בוצע שחזור, אין קביעה של הבוחן באשר לשאלה אם התאונה היתה נמנעת או לא ואין עדות נייטרלית אחרת. אכן מדובר בכשלים שאין להתעלם מהם ויש מקום לקחת אותם במכלול מאזן הענישה, אל מול החסכון בזמן שפוטי וההודיה בהזדמנות הראשונה.

כעולה מהמסמכים שהוגשו, מדובר בתאונה בה נחבל אדם חבלה של ממש בדמות שבר בקרסול, אשר הצריך גיבוס. מהתעודה הרפואית עולה כי הנפגע התקבל למיון בשעה 21:01 ושוחרר בשעה 23:37 באותו היום.

ב"כ המאשימה ציינה כי לא ניתן היה להשיג את תגובתו של הנפגע באשר למצבו הרפואי העדכני ולכן כל מה שיש בפני ביהמ"ש הוא אישור המיון.

מבחינת נסיבות שלא קשורות לביצוע העבירה עצמה, הרי שמדובר בתאונה ראשונה של הנאשם, שהינו בעל עבר תעבורתי מקל. התרשמתי כי מקרה זה אינו מאפיין את התנהלות הנאשם בדרכים וכי מדובר למעשה במעידה חד פעמית עבורו.

במכלול השיקולים, לא נעלמה מעיני העובדה כי המאשימה עצמה בחרה שלא לפסול את רשיונו של הנאשם במסגרת הליך פסילה מנהלית סמוך למועד העבירות, דבר המעיד על כך שאף היא סברה שאין המדובר במקרה חמור וכי לא נשקפת מסוכנות מהמשך נהיגת הנאשם מיד לאחר קרות התאונה.

זאת ועוד, לא מצאתי מקום לגדוע, יתר על המידה, את מהלך חייו התקין של הנאשם, לאור פעילותו ועבודתו, בין היתר, בפרוייקטים של שיקום נכים.

לאור מכלול הנימוקים לעיל, החלטתי לעשות שימוש בסמכותו הייחודית של ביהמ"ש, לאזן בין רכיבי הענישה ולהשית פסילה בפועל ברף הנמוך, בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, מצאתי אף לזקוף לזכותו את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירות, את נסיבות קרות העבירה, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו הרב ועברו התעבורתי התקין, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 600 ₪, שישולם בתוך 90 יום.
  2. פסילה בפועל בת 30 ימים.
  - הפסילה בפועל תחל עד ולא יאוחר מיום 1/9/19 ועל הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה שלו עד למועד זה במזכירות ביהמ"ש לתעבורה.
  3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.
  4. פיצוי לנפגע בסך 1,000 ₪, שישולם בתוך 30 יום.
  5. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של גרימת תאונת דרכים שנגרמה כתוצאה מרשלנותו והכל תוך שנתיים מהיום.
- ההתחייבות תיחתם במזכירות בית משפט לתעבורה בתוך 30 יום מהיום.
- באם הנאשם לא יחתום כאמור, ייאסר למשך יומיים.

המזכירות תשלח לנאשם וב"כ העתק גז"ד ושובר התשלום.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' אייר תשע"ט, 07 מאי 2019, בהיעדר הצדדים.